

www.childrencareoekraïne.nl
jorienderuiter@hotmail.com

NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. Children's Care Oekraïne

Children's Care Oekraïne

Nieuwsbrief april 2022 – Jaargang 10 nr. 2

Twee maanden geleden veranderde voor veel mensen het leven van de ene op de andere dag. Als ik de beelden zie van de al twee maanden durende oorlog, springen de tranen in mijn ogen. Steden en dorpen die zijn verwoest, vluchtelingen, mensen in de schuilkelders die niet weg kunnen en nog dagelijks in grote angst leven en al die mensen die zijn omgekomen door dit enorm onnodige gevecht. Ik weet dat dit niet de enige oorlog is en dat als het ergens anders gebeurt het je soms zoveel minder doet. Maar nu komt het zo dichtbij, nu raakt het ook mij, ook al is het misschien niet te vergelijken met het leed wat zoveel andere mensen op dit moment meemaken.

Terug naar Oekraïne

In de afgelopen maand ben ik meerdere keren terug gegaan naar Oekraïne (natuurlijk zonder Sanyi) om even thuis te zijn en vanuit daar mensen te helpen in deze tijd waarin het allemaal steeds moeilijker wordt. In Beregszász en omgeving is het rustig, er zijn geen gevechten. Wel is de oorlog in zoveel andere opzichten voelbaar. Naast dat ook hier veel mensen (vooral mannen) zijn gevlucht naar het buitenland zijn er in Beregszász en de plaatsen daar omheen ook veel vluchtelingen vanuit het oosten. De supermarkten zijn wel weer bevoorrad, dit is heel anders dan een maand geleden toen de schappen zo goed als leeg waren. Wel zijn de prijzen van producten vaak hoog. Op straat zie je veel meer militairen en politie rondlopen, je ziet ook dat mannen staande gehouden worden om hun papieren te laten nakijken. Mannen moeten zich allemaal melden om het leger in te gaan, doe je dit niet dan kan dit flinke gevolgen met zich mee brengen. Voor veel mannen die weg zijn gegaan over de grens is het dan ook echt niet verstandig om nu terug te gaan want dan wordt je meteen opgeroepen om te gaan vechten of zelfs direct meegenomen. Ook gaat het verhaal rond, dat de mannen die zich niet nu komen melden en later weer terugkomen naar Oekraïne (na het eventuele einde van de oorlog) de gevangenis in moeten voor 5-10 jaar. Dit omdat ze zich niet hebben ingezet om hun land te verdedigen. Het is niet duidelijk of dit ook echt zal gebeuren.

Waar ik het eerst nog spannend vond aan het begin van de oorlog om terug te gaan naar huis en ik continu op mijn hoede was, wordt het nu steeds vaker echt fijn om thuis te zijn. Wel heb ik hele dubbele gevoelens als ik daar ben. Aan de ene kant is het fijn om in je eigen huis te zijn, bij je vrienden en familie maar aan de andere kant weet je dat je elke keer weer afscheid moet nemen omdat Sanyi en ik nu niet samen daar kunnen wonen. Het is lastig om te zien dat alles wat we daar hebben opgebouwd, ons leven en ons eigen huis, gedeeltelijk op pauze staat. Het valt niet mee om in Hongarije te verblijven waar niks van jezelf is, waar je leeft uit je koffer en waar je nauwelijks wat te doen hebt. Maar nu ik dit zo opschrijf en kijk naar m'n eigen klaagmomentjes, denk ik aan al die mensen voor wie het nog uitzichtlozer is. Wetend dat je nooit meer naar huis kunt omdat er geen huis meer is, mensen die nog altijd in hun schuilkelder zitten en niks hebben om te eten en te drinken, meiden en vrouwen die worden misbruikt, families die mensen moeten missen omdat ze zijn omgekomen. Misschien moet ik het dan wel vaker als een zegen zien dat ik nog heen en weer kan reizen tussen Hongarije waar mijn man is en Oekraïne waar ons leven en werk is. En dat we zoveel zegeningen mogen ontvangen om nog steeds ons werk te kunnen doen onder de mensen in en uit Oekraïne. En dat is dan ook wat we proberen te doen.

In de afgelopen maand hebben we mensen zowel in Oekraïne als daarbuiten kunnen helpen omdat we zo overweldigend veel giften van jullie mochten ontvangen. We konden een aantal gezinnen ondersteunen met het betalen van de huur voor hun tijdelijke huis hier in Hongarije. Gezinnen die ook weg zijn gegaan voor de veiligheid van hun man. Vaak gaan de mannen wel meteen werk zoeken en dat is ook belangrijk. Maar meestal moet je al meteen voor drie maanden huur betalen en daarnaast weet ik uit ervaring dat je veel onverwachte uitgaven hebt. Ook konden we de dochter van onze burens in Oekraïne ondersteunen met wat geld. Normaal gesproken werkt onze buurman altijd drie weken in Hongarije waar ook zijn dochter (16) studeert. Om vervolgens weer drie weken thuis te zijn bij zijn vrouw. Van het geld dat hij verdient kan hij zijn dochter in Hongarije ondersteunen en zijn gezin in Oekraïne. Op het moment dat de oorlog uitbrak was hij thuis in Oekraïne en hij kan nu niet weg om te gaan werken. Daarnaast heeft hij al een uitnodiging gekregen om zich te melden voor het leger, hij durft nu dus helemaal niet meer buiten te komen. Hele dagen zit hij thuis waar hij wel in zijn tuintje groenten probeert te verbouwen maar hij gaat niet meer de straat op en doet de deur niet meer open. Als ik in Oekraïne ben, ontmoet ik hem alleen nog maar in de achtertuin om even met hem en zijn familie te praten.

Ook in Oekraïne heb ik de afgelopen tijd veel mensen blij mogen maken met wat geld zodat ze hun rekeningen kunnen betalen en we hebben ook weer veel voedselpakketten uit kunnen delen. Het maakt me zo blij de blijdschap en dankbaarheid bij de mensen te zien voor zoiets kleins. Voor de vluchtelingen zijn er best veel plekken waar ze hulp en goederen kunnen krijgen maar ook de plaatselijke bevolking heeft het zwaar en heeft de hulp hard nodig. Want zeker de gezinnen waar al weinig te besteden was, hebben nu nog minder. En ik ben bang dat dit de komende tijd alleen maar erger zal worden. Rekeningen die er soms al waren lopen nog verder op maar ook de gezondheid van veel mensen zal steeds meer achteruit gaan. Even naar de tandarts, dokter of gewoon gezonde voeding kopen, zal steeds lastiger worden. Gelukkig komt nu de zomer eraan en veel mensen zullen blij zijn dat ze even geen hoge kosten hoeven te betalen voor gas en elektriciteit. En dat ze hun tuintjes in orde kunnen maken voor het verbouwen van hun eigen groenten en fruit voor de komende winter. Maar dat neemt niet weg dat al die hoge kosten wel weer gaan komen.

Ik ben daarom ook blij met alle financiële middelen die ik de laatste maanden mocht ontvangen. Ik zal dit niet alleen maar nu direct uitgeven aan hulp voor mensen maar ga het ook zeker gebruiken om mensen op de langere termijn te kunnen ondersteunen.

Schoonouders

Ook is het fijn om af en toe even bij mijn schoonfamilie te zijn. Zeker mijn schoonmoeder mist ons en wil het liefst dat we weer thuiskomen ook al weet ze dat het voor Sanyi nu beter is om in Hongarije te zijn. Ik word dan ook erg verwend door m'n schoonmoeder als ik thuis ben en ze zorgt dat ik niet met lege handen terugkom bij Sanyi. Ik krijg regelmatig de vraag of het wel goed gaat met mijn schoonfamilie omdat zij nog in Oekraïne zijn. Gelukkig gaat het goed met hen, ze gaan gewoon door met hun dagelijkse leven; ze zorgen voor de dieren en zijn nu net als elk jaar weer druk met het verbouwen van groente. Hiermee zorgen ze voor de wintervoorraad voor henzelf en voor de dieren.

Bemoedigingen

Oorlog maakt geen verschil tussen rijk en arm, iedereen moet door een periode heen waarin er moeilijkheden zijn. Maar het verschil is er wel en dit kan ik dan ook goed zien onder de mensen die ik in Beregszász ontmoet of rond zie lopen. Er zijn mensen die zijn gevlucht en het zich kunnen veroorloven om gewoon een soort van verder te leven en te genieten ook van de plek waar ze nu zijn. Geld maakt niet gelukkig maar het maakt soms wel de situatie waar je in zit makkelijker. Ze kunnen zich een eigen, fijne plek veroorloven of ze kunnen bijvoorbeeld even een terrasje pakken. Maar er zijn ook veel vluchtelingen die in scholen, kerken of andere gebouwen worden opgevangen en verder niks hebben. Het is mooi om te zien dat er zoveel mensen in en rond Beregszász bezig zijn om de vluchtelingen te helpen. De baptistengemeente waar ik de eerste jaren dat ik in Oekraïne was heen ging, is één van die mooie plekken. Elke dag wordt daar gekookt

om honderden mensen de mogelijkheid te geven om te komen eten. Daarnaast zijn de kerkdiensten erg bemoedigend, hier krijgen mensen weer een sprankje hoop te horen vanuit de bijbel. Tijdens de kerkdiensten vertellen mensen ook hun getuigenissen over wat God heeft gedaan tijdens hun vlucht naar een veiligere plek. Ook voor mij is het een bemoediging als ik hier in de gemeente kom, echt een plek om mezelf weer even op te laden om vervolgens weer door te kunnen in deze moeilijke tijd. Zo mochten we luisteren naar een verkondiging van een man uit Amerika die vaak in Oekraïne komt om te helpen bij de kampen die georganiseerd worden voor kinderen. Hij vertelde van Ruth die haar man al vroeg verloor. Ze had geen man en geen kind maar ze bleef vertrouwen op God, Zijn weg volgen. Haar leven veranderde compleet toen ze bij Boaz op het land koren mocht rapen. Boaz werd verliefd op haar, ze trouwden en kre-

gen kinderen. Of Job, die echt alles in zijn leven verloor en totaal in de put zat en toch vertrouwd op God. Hij kreeg alles dubbel terug. Beide hadden gemeen dat ze zelfs in moeilijke tijden op God bleven vertrouwen. En zo mogen wij ook ondanks de moeilijke momenten blijven vertrouwen op God. Nog een plek waar ik het mooie werk onder de vluchtelingen mocht ervaren was bij ons zendingsgebouw waar ik ook een aantal dagen heb geholpen. Samen met een paar andere mensen mocht ik daar elke dag zo'n 26 gezinnen ontvangen die producten kwamen halen. Veel producten krijgen we vanuit verschillende landen zoals Roemenië, Hongarije en Nederland. Het is zo fijn om dit te kunnen doen en de dankbaarheid van de mensen te voelen die weer even op weg geholpen zijn met eten en spullen die ze zo goed kunnen gebruiken.

Sasja en Nastja

De dagen dat ik in Oekraïne ben, ga ik ook veel naar de buurkinderen waar ik al vaak over heb geschreven. Het gemis aan beide kanten is groot als ik weer in Hongarije ben. Dit merk je vooral bij het kleine meisje Nastja. Ze moet vaak huilen als we bellen en vertelt me dan dat het veel te saai is zonder mij en dat ze me mist. Ik probeer dan ook als ik thuis ben gezellige en leuke dingen met hen te doen. Moeder werkt zes of zeven dagen per week en de kinderen zitten thuis omdat de scholen en peuterspeelzalen dicht zijn. Wel zijn er online lessen maar tot voor kort kon Sasja hier nog niet aan meedoen omdat ze geen internet en geen laptop hadden. Aan het begin van de oorlog heb ik moeder verteld dat we haar konden helpen dit probleem op te lossen ook omdat ik het belangrijk vind om met ze in contact te blijven als ik er niet ben. Dus toen hebben we een tweedehands laptop voor ze geregeld en nu kan Sasja elke dag online lessen volgen.

Helpen vanuit Hongarije

Ook vanuit Hongarije hebben Sanyi en ik kunnen helpen. Verschillende dorpen hier in het gedeelte waar wij verblijven hebben al een lang vriendschapsverleden met het dorp waar Sanyi vandaan komt in Oekraïne. Een vriendschapsband die is ontstaan doordat Hongarije het contact met de Hongaarse bevolking in Oekraïne heeft onderhouden vanaf het moment dat de grenzen verschoven zijn door oorlogen. Er wordt nog altijd veel georganiseerd voor de Hongaren die in Oekraïne wonen en veel dorpen in Hongarije hebben daardoor contacten met dorpen in Oekraïne. Het dorp waar Sanyi woont mocht al meerdere hulptransporten ontvangen van verschillende dorpen hier in de omgeving en wij hebben daar de transportlijsten voor gemaakt. We zijn in verschillende dorpen geweest en werden daar liefdevol ontvangen. Ze waren ook bereid om hulp aan ons te bieden mocht dat nodig zijn. Voor de transporten naar Oekraïne moet je lijsten maken om de grens over te kunnen komen en daarvoor moet je weten wat er met de transporten meegaat. We hebben daardoor duizenden blikjes, honderden kilo's en superveel liters door onze handen laten gaan om alles zo nauwkeurig mogelijk op te kunnen schrijven. Deze producten zijn uiteindelijk in goede orde ontvangen en uitgedeeld aan de bewoners.

Genieten

Naast al deze bezigheden en de moeilijke momenten geniet ik volop van de natuur die begint te bloeien en alle vogels hier rondom het huis waar we mogen wonen.

Komende week gaan Sanyi en ik een weekje weg met mijn familie. Het was een enorm lastige keuze omdat het zo dubbel voelt om juist nu weg te gaan terwijl sommige mensen dat niet kunnen. Maar we kijken er erg naar uit om even onze familie in de armen te sluiten want met alles wat er gebeurt en de lastige tijd waarin we zitten hebben we juist dat hard nodig. Daarna hoop ik gauw weer naar Oekraïne te gaan om er daar voor de mensen te zijn.

Bidden & danken

Danken:

- Voor de prachtige natuur.
- Dat mensen weer groenten kunnen verbouwen zodat ze een voorraad aan kunnen leggen voor de komende winter.
- Dat er zoveel hulpgoederen en financiële middelen worden gedoneerd.

Bidden:

- Voor de vluchtelingen wereldwijd.
- Voor Oekraïne.
- Voor al die mensen die alles kwijt zijn geraakt.
- Voor alle mensen die ik mag helpen.
- Dat ik een lichtje van God mag zijn.
- Dat God mij laat zien hoe ik in deze situatie het beste kan dienen.

Noodhulp

U kunt natuurlijk nog steeds een gift geven voor de noodhulp voor de Oekraïense bevolking en de vluchtelingen.

Dit kunt u doen door de QR code te scannen of door [hier te klikken](#).

U mag uw gift ook overmaken naar NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. Children's Care Oekraïne
Noodhulp

CG De Wingerd heeft een ANBI status dus uw giften zijn fiscaal aftrekbaar.

